

Jeziora ramienicowe

Ramienice to duże glony zaliczane do zielenic. Ich plechy pokrojem przypominają skrzypy. To prawdziwa „szlachta” wśród glonów. Niektóre mają wysokość nawet do jednego metra, inne są zaledwie kilkucentymetrowe. Ich plechy często pokryte są węglanem wapnia, dlatego są kruche i łamliwe. Niektóre, zwłaszcza gdy jest ciepło, mają charakterystyczny, nieprzyjemny zapach, co pozwala łatwo się zorientować, że mamy do czynienia z ramienicami. W naszej florze występuje 36 gatunków, z czego większość jest chroniona. W jeziorach twardowodnych, czyli bogatych w wapń i węglany, a przy tym niezbyt żyznych, rośliny te często tworzą rozległe podwodne łąki, zwane łąkami ramienicowymi. Ramienice występując masowo, przyczyniają się do utrzymywania dużej przejrzystości wody. Niestety, rośliny te stają się coraz rzadsze, głównie z powodu niewielkiej ich odporności na różne formy presji człowieka na jeziora.

Plecha ramienic ma pokrój skrzypu, a na nibyłodydze okółkowo ułożone są nibyliście

Łąka ramienicowa z dominacją ramienicy zwyczajnej i pojedynczymi osobnikami ramienicy omszonej

Jednogatunkowa łąka ramienicowa zbudowana z ramienicy zwyczajnej w jeziorze Trzebielsk

Ramienica omszona z rdestnicą grzebieniastą w jeziorze Trzebielsk

Podwodne łąki ramienicowe zbudowane z czerwonej ramienicy omszonej i drobnej ramienicy kruchej w jeziorach Kamieniczno i Borzyszkowskim

